

Talan mot Republiken Grekland väckt den 12 februari 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-61/04)

(2004/C 106/35)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 12 februari 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland. Sökanden företräds av M. Minas Konstantinidis, kommissionens rättstjänst.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 21 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv, eller i vart fall genom att inte översända dessa bestämmelser till kommissionen, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet med den inhemska rättsordningen löpte ut den 28 december 2002.

⁽¹⁾ EGT L 332, 28.12.2000, s. 91.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberlandesgericht Hamm (Tyskland) av den 27 januari 2004 i målet mellan Brigitte och Marcus Klein, å ena sidan, och 1) ..., 2) ... och 3) Rhodos Management Ltd, å andra sidan.

(Mål C-73/04)

(2004/C 106/36)

Oberlandesgericht Hamm (Tyskland) begär genom beslut av den 27 januari 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 17 februari 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Brigitte och Marcus Klein, å ena sidan, och 1) ..., 2) ... och 3) Rhodos Management Ltd, å andra sidan. Följande frågor hänskjuts enligt artikel 3 i protokollet av den 3 juni 1971 angående domstolens behörighet att tolka konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område (nedan kallad Brysselkonventionen):

1. Inbegriper begreppet "talan avser ... nyttjanderätt till fast egendom" i artikel 16.1 a i Brysselkonventionen i dess lydelse enligt tredje tillträdeskonventionen av den 26 maj 1989 rättstvister angående nyttjandet av en efter typ och läge individualiserad hotellägenhet för en bestämd kalendervecka per år för en period på nästan 40 år när avtalet samtidigt och med nödvändighet innebär medlemskap i en klubb vars huvudsakliga uppgift är att säkerställa att medlemmarna får utöva nämnda nyttjanderätt?
2. För det fall den första frågan besvaras jakande följer följande fråga:

Gäller den exklusiva behörigheten enligt artikel 16.1 a i Brysselkonventionen också sådana anspråk som visserligen uppstått ur ett nyttjanderättsförhållande i denna mening men som rättsligt och faktiskt inte har något med nyttjanderätt att göra, närmare bestämt ett anspråk på återbetalning av en av misstag för mycket betald del av vederlaget för nyttjandet av en semesterlägenhet eller för klubbmedlemskapet?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Arbeitsgericht Berlin av den 14 januari 2004 i målet mellan Veronika Richert och VK GmbH Service Gesellschaft für Vermögenszuordnung und Kommunalisierung mbH.

(Mål C-81/04)

(2004/C 106/37)

Arbeitsgericht Berlin begär genom beslut av den 14 januari 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 18 februari 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Veronika Richert och VK GmbH Service Gesellschaft für Vermögenszuordnung und Kommunalisierung mbH beträffande följande frågor:

1. Skall rådets direktiv 98/59/EG⁽¹⁾ av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar tolkas så, att ordet uppsägning i den mening som avses i artikel 1.1 a i direktivet skall förstås så att det avser uppsägningen av anställningsavtalet, den första åtgärden som vidtas för att avsluta anställningsförhållandet, eller skall ordet uppsägning anses avse upphörandet av anställningsförhållandet vid utgången av uppsägningstiden?

2. För det fall ordet uppsägning skall förstås så att det avser uppsägningen av anställningsavtalet, krävs det då enligt direktivet att såväl överläggningsförfarandet enligt artikel 2 i direktivet som anmälningsförfarandet enligt artikel 3 och artikel 4 i direktivet skall ha avslutats innan anställningsavtalet sägs upp?
3. För det fall ordet uppsägning skall förstås så att det avser det faktiska upphörandet av anställningsförhållandet, är det då enligt direktivet tillräckligt att överläggningsförfarandet genomförs först efter uppsägningen av anställningsavtalet?

(¹) EGT L 225, s. 16.

Överklagande, ingivet den 20 februari 2004 (telefax: 18.2.2004) av Audi AG av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 3 december 2003 i mål T-16/02: Audi AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(mål C-82/04 P)

(2004/C 106/38)

Audi AG har den 20 februari 2004 (telefax: 18.2.2004) till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen, har meddelat den 3 december 2003 i mål T-16/02: Audi AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Klaganden företräds av Preu Bohligh & Partner, Rechtsanwälte, Leopoldstr. 11 a, D-80802 München.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- 1) upphäva den dom som förstainstansrätten meddelade den 3 december 2003 i mål T 16/02 (¹) i den del talan ogillades och sökanden förpliktades att ersätta rättegångskostnaderna,
- 2) ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) fattade den 8 november 2001 i ärende R 0652/2000-1, och
- 3) förplikta Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) att betala rättegångskostnaderna i båda instanserna.

Grunder och huvudargument

Vid tillämpningen av gemenskapsrätten, närmare bestämt bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (²) och kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke, (³) har överträdelser skett i följande avseenden:

— Den överklagade domen grundas på en felaktig tillämpning av artikel 7.1 c i förordning nr 40/94. I domen utgås från att överklagandenämnden har slagit fast att bokstavskombinationen TDI skall anses avse "Turbo Diesel Injection" eller "Turbo Direct Injection". Detta konstaterande strider mot bestämmelsens materiella innehåll och mot relevanta processuella principer. Överklagandenämndens avgörande och den överklagade domen innehåller inga upplysningar eller skäl till varför och på vilket sätt TDI skall anses förekomma i normalt språkbruk. Det är en ren spekulering när det slås fast att det bakom bokstavskombinationen TDI finns vissa begrepp som målgruppen likställer med kännetecknet TDI. Det kan i detta mål inte slås fast att det i målgruppens medvetande finns ett konkret samband mellan betydelsen av kännetecknet TDI och varorna/tjänsterna i fråga. Antagandet att det enligt artikel 7.1 c i förordning nr 40/94 föreligger hinder för att registrera det anmälda kännetecknet utgör således felaktig rättstillämpning.

— Skälen i förstainstansrättens dom utgör felaktig rättstillämpning såvitt avser klagandens påstående att beslutet att inte registrera varumärket strider mot artikel 7.3 i förordning nr 40/94. Rätten gav inte någon motivering när det gäller den osäkra bedömningen av huruvida varumärket har uppnått en särskiljningsförmåga till följd av dess användning. Den överklagade domen innehåller inte heller någon motivering till varför det varumärke som avses med ansökan inte har uppnått en särskiljningsförmåga till följd av dess användning i andra medlemsstater än Tyskland. Det ges nämligen endast ett allmänt uttalande om att det på grundval av de faktiska omständigheterna inte har framkommit att en sådan användning har förekommit. Det ges inget stöd för uttalandet i domen.

— Den överklagade domen och harmoniseringsbyråns avgöranden, som ligger till grund för denna dom, utgör ett åsidosättande av principen att saken skall utredas *ex officio* och den härav utvecklade principen om omprövning av registreringshinder för ett anmält varumärke i sak. Principen att saken skall utredas *ex officio*, som skall tillämpas i detta fall, innefattar myndighetens skyldighet att i det enskilda fallet konstatera och visa vilken betydelse ett ordmärke har hos målgruppen. I förevarande mål har principen att saken skall utredas *ex officio* åsidosatts till förfång för klaganden.

(¹) Ännu inte offentliggjord i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt.

(²) EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3.

(³) EGT L 303, s. 1.